

Възвиси гласъ вechъ отъ радость чиста
И да едне по вcичка държава:
Да живѣе Александръ третій.

—
Да живѣе; врази да усържѣтъ,
Доживѣхме до честити дни,
За да видимъ да ни сж повърнатъ
Нашитѣ народни правдини.

—
Да живѣе подъ нѣгово крило,
Да напрѣдва Българскій народъ,
И въ нашето отечество
Да цвѣти народнїй нашъ животъ.

—
Майка къмъ сына си.

Ясната денница грѣе,
Приближава са вече день;
Зефиръ тихомъ вече вѣе
Ставай, ставай младъ зеленъ.
Ставай съ книгата у ржка
Док' си младъ са научи;
Подемни ти сѣка мжка
Въ училище затърчи.
Скоро, майка, скоро,
Слушамъ твойто слово
Облѣчи ма въ ново